

نطق مبارک در مسئله اجتماع حواریین حضرت مسیح در پورت سعید زیر خیمه در هتل سلطانی در ضیافت جناب آقا میرزا جعفر شیرازی که بیشتر از ۷۵ نفر مسافریین شرق بودند شب ۲۷ ژوئن ۱۹۱۳

هوالله

فی الحقیقه خوب مجلسی است بهتر از این نمیشود حاضرین از احبای الهی در کمال توجه الی الله با یکدیگر نشستند و قلوب در نهایت محبت و الفت و صدور منشرح و جناب آقا میرزا جعفر هم میزبان مهربان اینجا را مجمع البحرین میگویند و در قرآن ذکر مرج البحرین است یعنی جائیکه حضرت موسی و یوشع با شخصی بزرگوار علمنا من لدنا ملاقات نمودند موقعی که ماهی مرده زنده شده و این معنی بدیع دارد باری امیدواریم انشاءالله تأییدات غیبیه پیاپی رسد و اینگونه مجالس مکرر فراهم آید در عالم وجود این مجالس تأثیرات عظیمه دارد نفوسیکه آگاهند پی میبرند که چه آثار و نتایج خواهد داشت در کور حضرت مسیح حواریون محفلی در بالای کوه داشتند که اگر خوب تدقیق شود جمیع آنچه بعد واقع شد از نتایج آن اجتماع است پس از آنکه حواریون بعد از حضرت مسیح متفرق شدند و مضطرب بودند مریم مجدلیه سبب شد که حضرات را دوباره جمع نمود و در امر حضرت مسیح ثابت و راسخ کرد و بانها گفت که چرا مضطرب و سرگردانید امری واقع نشده زیرا مکرر حضرت میفرمودند که این امر واقع خواهد گردید ولی جسم از انظار مستور شد اما حقیقت ساطع و لامع است و مصیبتی بر آن وارد نه بلکه این توهین بر جسد مسیح است نه بروح حقیقی چرا مضطربید و از این گذشته حضرت مصائبی داشتند که یک روز آنرا کسی تحمل نتواند سه سال متماداً در صحرا بودند گاهی بگیاه گذران میکردند گاهی خاک زمین را بالین خویش مینمودند شبها چراغی جز ستاره‌های آسمان نداشت با وجود این زحمت و مشقت بیایان شماها را بجهت امروز تربیت کرد اگر بوی وفائی در مشام دارید او را فراموش ننمائید براحت نپردازید آسایش خویش نخواهید اگر اهل وفائید بیاد و ذکر او مشغول باشید آیا سزاوار است آن روی تابان را فراموش کنیم آیا سزاوار است آن عنایات را از یاد محو نمائیم آیا سزاوار است از آن جانفشانی حضرت چشم پوشیم مثل سائرین در فکر خوردن و خوابیدن باشیم در فکر نعمت و آسایش افتیم چگونه این را وفا میتوان گفت که این هیکل مکرم مستور شود و ما بهوای خود مشغول گردیم باری حضرات را جمع کرد نهایت بالای جبل مهمانی شد بعد از آنکه چند نفر ذکر الطاف بیایان حضرت نمودند گفتند باید دید وفا چگونه اقتضا میکند چنان کنیم شبهه‌ئی نیست که بعد از حضرت وفا قبول نمیکند ما راحت باشیم بلذائذ دنیوی مشغول گردیم و بخیال خویش پردازیم بلکه باید آنچه داریم و نداریم جمیع را فدا کنیم اولاً از هر چه هست بگذریم نفوسیکه تعلق دارند عذر بخواهند نفوسیکه ندارند تعلق نمایند هیچکس جز فکر او فکری نداشته باشد جمیع افکار را حصر در عبودیت نمائیم مشغول نشر نفعات او باشیم و در انتشار کلمه او بکوشیم هم عهد شدند و قرار واقعی دادند و از جبل پائین آمده هر یک فریادکنان بطرفی رفتند و بخدمت ملکوت پرداختند آنچه در کور حضرت مسیح واقع همه از نتایج آن مجلس بود و الی‌الآن آثارش موجود است حال ما هم که در اینموقع نشستیم با کمال روحانیت و الفتیم امیدوارم نتایج عظیمه از این الفت حاصل شود